Opłacono gotówką

Nr. 4. 1935.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie **3 złote.** -- Cena pojedyńczego numeru **30 groszy.**
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 26. stycznia 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: B. F. I —

Obwieszczenie.

Preliminarz budżetu administracyjnego powiatu katowickiego na rok 1935/36 wyłożony będzie do publicznego wglądu w czasie od 26 stycznia do 1 lutego br. w Wydziale Powiatowym — pokój nr. 30 — III p. w godzinach urzędowych.

Przewodniczący
(—) Dr. Seidler

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: O. X. — 3/1/2/35.

Nandzikowi Franciszkowi, oglądaczowi mięsa w Szopienicach przyznano za stwierdzenie trychin nagrodę w wysokości 30,00 zł.

Przewodniczący
(—) Dr. Seidler.

Obwieszczenie Ministra Skarbu

z dnia 8 stycznia 1935 r.

Podaje się do wiadomości, że na podstawie § 5 rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Komunikacji z dnia 16 lutego 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 218) o emisji obligacyj 4 proc. pożyczki konwersyjnej kolejowej i o wymianie na te obligację nieumorzonych obligacyj b. Towarzystwa Drogi Żelaznej Fabryczno - Łódzkiej trzeciej emisji z roku 1901, w dniu 2 stycznia 1935 r zostały umorzone w drodze skupu obligacje 4 proc pożyczki konwersyjnej kolejowej 1933 r. na ogólną sumę Marek Rzeszy Niemieckiej 132.000 w odcinkach, jak następuje:

po 500 R. M. Nr. Nr. 2193 do 2222 szt. 30,
po 1000 R. M. Nr. Nr. 5437 do 5501 szt. 65,
po 2000 R. M. Nr. Nr. 8345 do 8370 szt. 26.

Za Ministra Skarbu:
(—) Wł. Baczyński
Dyrektor Departamentu.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Opieki Społecznej

z dnia 22 grudnia 1934 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie współdziałania gmin przy wykonywaniu ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego.

Na podstawie art. 305 ust. 1 i 319 ust. 1 ustawy z dnia 28 marca 1933 r. o ubezpieczeniu społecznem (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 396) oraz § 12 ust. 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. w sprawie ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 793), zarządzam co następuje:

§ 1. Przy wykonywaniu ubezpieczenia od wypadków drobnych producentów rolnych i ich rodzin, unormowanego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 793) zarządy gmin na obszarze województw

Poznańskiego i pomorskiego oraz górnośląskiej części województwa śląskiego obowiązane są do współdziałania z ubezpieczalniami społecznemi i Zakładem Ubezpieczenia od Wypadków w zakresie: a) ustalania obowiązku ubezpieczenia drobnych producentów rolnych i prowadzenia ewidencji ubezpieczonych, b) wymiaru i poboru składek ubezpieczeniowych, c) przeprowadzania dochodzeń w celu ustalenia okoliczności, uprawniających drobnych producentów rolnych i ich rodziny do korzystania ze świadczeń wypadkowych, d) przeprowadzania dochodzeń oraz udzielania informacyj na żądanie wymienionych instytucyj ubezpieczeń społecznych we wszystkich sprawach, związanych z wykonywaniem tego ubezpieczenia.

§ 2. (1) W zakresie ustalania obowiązku ubezpieczenia drobnych producentów rolnych i prowadzenia ewidencji ubezpieczonych zarządy gmiu obowiązane są:

1) donosić z własnej inicjatywy właściwej ubezpieczalni społecznej o każdem rozpoczęciu nowego i zwinięciu dawnego gospodarstwa i przedsiębiorstwa pobocznego, posiadanego, dzierżawionego lub użytkowanego przez drobnego producenta rolnego na obszarze gminy, jak również o każdej zmianie okoliczności, od których w myśl rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 793) uzależnione jest obowiązkowe ubezpieczenie drobnych producentów rolnych lub wymiar składek.

2. potwierdzać na żądanie ubezpieczalni społecznej, bądź na bezpośrednie żądanie producenta rolnego, prawdziwość danych, zgłaszanych przezeń odnośnie do gospodarstwa i przedsiębiorstwa pobocznego.

(2) Ponadto w celu uzupełnienia posiadanej przez ubezpieczalnię społeczną ewidencji gospodarstw i przedsiębiorstw pobocznych, których właściciele, dzierżawcy i użytkownicy podlegali w dniu 1 stycznia 1934 r. obowiązkowi ubezpieczenia normowanego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 27 grudnia 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 793), zarządy gmin obowiązane są na żądanie ubezpieczalni społecznych skontrolować i uzupełniać przesyłane im przez ubezpieczalnie dane.

§ 3. Czynności zarządów gmin w zakresie wymiaru i poboru składek są następujące:

1. Ubezpieczalnie społeczne przesyłają właściwym zarządom gmin w dwóch egzemplarzach wykazy składek, przypadających od poszczególnych drobnych producentów rolnych. W ciągu 7-miu dni po otrzymaniu wykazu zarząd gminy obowiązany jest wyłożyć ten wykaz w urzędzie gminnym na przeciąg dwóch tygodni celem przejrzenia go przez zainteresowanych. Najmniej na 3 dni przed wyłożeniem wykazu zarząd gminy podaje o tem do publicznej wiadomości w sposób przyjęty dla ogłoszeń organów gminnych. Ogłoszenie powinno również zawierać: a) pouczenie o możności wnoszenia do właściwej ubezpieczalni społecznej za pośrednictwem zarządu gminy sprzeciwów w ciągu 4-ch tygodni od dnia wyłożenia wykazów do przejrzenia, b) pouczenie o tem, że wniesienie sprzeciwu nie wstrzymuje obowiązku zapłaty wymierzonej składki, c) oznaczenie ostatecznego terminu do uiszczania składek (pkt. 3).

2. Wniesione przez drobnych producentów rolnych sprzeciwy zarząd gminy obowiązany jest opatrzyć datą wpływu, własnemi uwagami co do prawdziwości okoliczności faktycznych, przytoczonych w sprzeciwie, zaznaczając wyraźnie, czy, o ile i dlaczego wniesiony sprzeciw zasługuje lub nie zasługuje na uwzględnienie, oraz przesłać je do właściwej ubezpieczalni społecznej najdalej w ciągu dwóch tygodni od upływu terminu do wnoszenia sprzeciwów. Wnoszone za pośrednictwem zarządu gminy sprzeciwy mogą mieć formę oświadczeń składanych do protokółu, spisanego przez funkcjonarjusza gminy.

3. Z upływem terminu do wyłożenia wykazu zarząd gminy powinien przystąpić do pobierania wymierzonych przez ubezpieczalnię społeczną składek. Termin uiszczania składek w myśl § 12 rozporządzenia z dnia 14 czerwca 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr. 56, poz. 496) upływa z końcem 4-go tygodnia od dnia wyłożenia wykazu wymiaru składek w urzędzie gminnym. Bez zgody ubezpieczalni społecznej zarząd gminy nie może odraczać terminów płatności składek, ani też rozkładać należności na ratalne spłaty, przypadające poza obowiązujący, końcowy termin płatności składek.

4. Najpóźniej w ciągu 14 dni po upływie terminu płatności składek, zarząd gminy zwraca ubezpieczalni społecznej jeden egzemplarz wykazu wymiaru składek z poświadczeniem czasokresu wyłożenia go w urzędzie gminnym. Drugi egzemplarz wykazu pozostaje w gminie, w celu odnotowywania w nim wpłacanych po terminie składek; o każdej wpłacie, dokonanej po terminie, zarząd gminy obowiązany jest bezzwłocznie zawiadomić ubezpieczalnię społeczną. Przy pobieraniu składek, wpłacanych po przepisanym terminie, zarząd gminy pobiera również od płatnika obowiązujące odsetki zwłoki.

5. Składki uiszczone w terminie płatności zarządy gmin przekazują właściwej ubezpieczalni społecznej najdalej w ciągu 5 dni po upływie terminu płatności składek. Składki zaś, uiszczone po terminie płatności, zarządy gmin przekazują w następujących terminach: składki, otrzymane w ciągu pierwszych 15 dni miesiąca, zarządy gmin przekazują do dnia 20 tegoż miesiąca, składki zaś otrzymane w drugiej połowie miesiąca — do dnia 5 następnego miesiąca. Przy przekazywaniu składek zarząd gminy potrąca wynagrodzenie, przewidziane w § 5, zawiadamiając o tem jednocześnie ubezpieczalnię społeczną.

§ 4. (1) Celem ustalenia okoliczności, mających znaczenie dla stwierdzenia prawa do świadczeń z powodu wypadku w zatrudnieniu lub choroby zawodowej oraz wysokości tych świadczeń, zarządy gmin na żądanie ubezpieczalni społecznej lub Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków przeprowadzają odpowiednie dochodzenia. Przy przeprowadzaniu tych dochodzeń zarządy gmin obowiązane są stosować się do wskazówek ubezpieczalni społecznej i Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków.

(2) Zarządy gmin badają również z własnej inicjatywy, czy w poszczególnych przypadkach nie zachodzi bezprawne korzystanie ze świadczeń, i zawiadamiają o swych spostrzeżeniach ubezpieczalnię społeczną.

§ 5 Tytułem wynagrodzenia gminy otrzymują 2 proc. od sumy pobranych przez nie składek.

§ 6. Na obszarze górnośląskiej części województwa śląskiego we wszystkich przypadkach, w których w myśl rozporządzenia niniejszego właściwa jest ubezpieczalnia społeczna, właściwy jest oddział Zakładu Ubezpieczenia od Wypadków w Chorzowie.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Opieki Społecznej:

(—) Jerzy Paciorkowski.

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 1 z dnia 12 stycznia 1935 r., poz. 2).

Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 24 października 1934 r.

Przepisy o kosztach sądowych.

Ciąg dalszy z nr. 3.

Oddział 5.

Kaucja kasacyjna.

Art. 49. Wysokość kaucji, którą należy wpłacić przy wniesieniu skargi kasacyjnej, wynosi, jeżeli jest zaskarżone orzeczenie sądu okręgowego — 100 zł. jeżeli jest zaskarżone orzeczenie sądu apelacyjnego — 300 zł.

Art. 50. Kaucję zwraca się z urzędu stronie:

1) jeżeli skarga kasacyjna została uwzględniona w całości lub w części;

2) jeżeli skarga kasacyjna została zwrócona lub odrzucona z powodów formalnych, nie wyłączając przypadku niedopuszczalności skargi kasacyjnej;

3) jeżeli skarga kasacyjna została cofnięta przed posiedzeniem, na którem miała być rozpoznana.

W innych przypadkach kaucję przelewa się do Skarbu Państwa.

Art. 51. O zwrocie kaucji orzeka Sąd Najwyższy, w przypadku zaś gdy przyczyna, usprawiedliwiająca zwrot kaucji, zaszła w sądzie drugiej instancji — sąd drugiej instancji na posiedzeniu niejawnem.

Na postanowienie sądu drugiej instancji służy stronie zażalenie do Sądu Najwyższego w terminie tygodniowym od daty doręczenia zawiadomienia o odmowie zwrotu kaucji.

Rozdział III.

Opłaty sądowe w postępowaniu upadłościowem i układowem.

Art. 52. W postępowaniu upadłościowem i układowem pobiera się opłaty następujące:

1) wpis;

2) opłatę stosunkową;

3) opłatę od podań i załączników;

4) opłatę kancelaryjną;

5) opłatę za doręczenie;

6) kaucję kasacyjną.

Art. 53. Uwolnienie od opłat sądowych w postępowaniu upadłościowem i układowem służy:

1) syndykowi, zarządcy odrębnego majątku, członkom rady wierzycieli, zastępcom tych osób, nadzorcy sądowemu oraz kuratorowi celem nadzoru nad wykonaniem układu — od wszelkich opłat;

1) upadłemu i dłużnikowi w postępowaniu układowem od opłat od podań i załączników.

Art. 54. Wpis stały pobiera się:

1) w wysokości 40 zł:
od wniosku wierzyciela o ogłoszenie upadłości;

2) w wysokości 20 zł:
od wszelkich zażaleń na postanowienia sądu i od skarg kasacyjnych w postępowaniu upadłościowem i układowem, od zarzutów przeciw układowi i przeciw planowi podziału, jak również od wniosków wierzyciela o uchyleniu układu;

3) w wysokości 10 zł:
od wszelkich zażaleń na postanowienia lub zarządzenia sędziego-komisarza w postępowaniu upadłościowem i układowem.

Art. 55. Piątą część wpisu stosunkowego pobiera się od sprzeciwu co do uznania lub odmowy uznania zgłoszonych wierzytelności, jak również od zażaleń na postanowienia w tej sprawie.

Podstawą obliczenia wpisu stosunkowego jest wartość przedmiotu zaskarżenia, objętego sprzeciwem lub zażaleniem.

Art. 56. Za przeprowadzenie postępowania upadłościowego pobiera się opłatę stosunkową:

1) w przypadku ukończenia postępowania przez podział masy — w wysokości całego wpisu stosunkowego;

2) w przypadku ukończenia postępowania przez zawarcie zatwierdzonego przez sąd układu — w wysokości dwóch piątych części wpisu stosunkowego;

3) w przypadku uchylenia lub umorzenia postępowania z innych przyczyn — w wysokości od 10 zł do 5.000 zł według uznania sądu, który bierze pod uwagę majątek upadłego i czas trwania postępowania.

Art. 57. Opłaty stosunkowej nie pobiera się w przypadku umorzenia postępowania z powodu braku majątku masy na zaspokojenie kosztów postępowania.

Art. 58. Opłatę stosunkową oblicza się:

1) w przypadku, wymienionym w punkcie 1) art. 56 — od sumy, przypadającej według każdorazowego planu podziału na zaspokojenie wierzytelności;

2) w przypadku, wymienionym w punkcie 2) art. 56 — od sumy, która według układu ma być wypłacona na zaspokojenie wierzytelności.

Do podstawy wymiaru opłaty nie wlicza się sum, potrzebnych na zaspokojenie wierzytelności, należących do kategorji pierwszej i drugiej.

Art. 59. Opłatę stosunkową uiszcza:

1) w przypadku ukończenia postępowania upadłościowego przez podział — syndyk z majątku masy;

2) we wszystkich innych przypadkach — upadły na podstawie urzędowego wymiaru.

Art. 60. Zatwierdzenie układu, jak również wydanie postanowienia o umorzeniu postępowania może nastąpić dopiero po odpowiedniem zabezpieczeniu należnych opłat sądowych.

Art. 61. Przepisy art. 54 — 60 stosuje się odpowiednio w przypadku wznowienia postępowania upadłościowego.

Art. 62. Od skarg na czynności komornika lub notarjusza w toku postępowania upadłościowego pobiera się opłatę, przewidzianą w art. 36 punkt 6) rozporządzenia niniejszego.

Art. 63. W postępowaniu o sprzedaż majątku, która ma być przeprowadzona według przepisów kodeksu postępowania cywilnego (art. 118 prawa upadłościowego), pobiera się opłaty, przewidziane w rozdziale II rozporządzenia niniejszego.

Art. 64. Wnioski wierzyciela o wydanie zarządzenia tymczasowego (art. 12 prawa upadłościowego) oraz o zastosowanie do upadłego przymusu osobistego podlegają tylko opłacie od podań i załączników.

Art. 65. Za przeprowadzenie postępowania układowego pobiera się opłatę stosunkową:

1) w przypadku ukończenia postępowania przez zawarcie zatwierdzonego przez sąd układu — w wysokości piątej części wpisu stosunkowego;

2) w przypadku umorzenia postępowania — w wysokości od 10 zł do 5.000 zł według uznania sądu, który bierze pod uwagę majątek dłużnika i czas trwania postępowania.

Opłatę, przewidzianą w punkcie 1) ustępu poprzedzającego, oblicza się od sumy, która według układu ma być wypłacona na zaspokojenie wierzytelności.

Opłatę uiszcza dłużnik na podstawie urzędowego wymiaru.

Zatwierdzenie układu może nastąpić dopiero po odpowiedniem zabezpieczeniu należnych opłat sądowych.

Art. 66. Wnioski wierzyciela o nakazanie dłużnikowi złożenia przysięgi (art. 10 prawa o postępowaniu układowem) podlegają tylko opłacie od podań i załączników.

Art. 67. Za dokonane w toku postępowania upadłościowego i układowego wpisy w księgach hipotecznych i innych księgach, jak również w rejestrach pobiera się opłaty według obowiązujących w tej mierze przepisów.

Art. 68. W sprawach, wymienionych w rozdziale niniejszym, stosuje się odpowiednio przepisy art. 25, 28 i 37 — 51 rozporządzenia niniejszego.

Rozdział IV.

Koszty postępowania.

Art. 69. Do kosztów postępowania należą:

1) koszty opłat telefonicznych i telegraficznych;

2) diety i koszty podróży, należne sędziom, urzędnikom i funkcjonarjuszom sądowym z powodu dokonywania czynności poza budynkiem sądowym;

3) należności świadków, biegłych i tłumaczów

4) koszty przewozu osób, zwierząt i rzeczy, utrzymywania ich lub przechowywania;

5) koszty ogłoszeń w pismach;

6) opłaty, należne innym władzom i urzędnikom;

7) koszty pobytu w areszcie.

Art. 70. Na pokrycie kosztów postępowania obowiązana jest złożyć zaliczkę strona, która wnosiła o podjęcie czynności, połączonej z wydatkami; jeżeli obie strony wnosiły o podjęcie czynności lub sąd z urzędu czynności zarządził, zaliczkę powinny uiścić obie strony w równych częściach lub w innym stosunku według uznania sądu.

Sąd oznaczy wysokość zaliczki i termin jej złożenia.

Wykonanie czynności zależne jest od uiszczenia zaliczki.

Art. 71. Koszty przeprowadzenia dowodu na żądanie sądu polubownego ponoszą obie strony. Co do złożenia zaliczki i skutków jej niezłożenia stosuje się art. 70 rozporządzenia niniejszego.

Art. 72. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości określa

1) wysokość należności świadków z tytułu zwrotu wydatków koniecznych, związanych ze stawiennictwem do sądu;

2) wysokość wynagrodzenia biegłych za stawiennictwo w sądzie i wykonaną pracę;

3) wysokość należności strony z tytułu zwrotu kosztów podróży i wynagrodzenia za utratę zarobku w przypadku wezwania strony do osobistego stawiennictwa.

(Ciąg dalszy nastąpi).

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08